

nyes, *V. mica*

Miccio, pres del ll. *mictio*, -onis, 'acció d'orinar', derivat del ll. *mingëre* 'orinar' [eds. tardanes de Lab., c. 1900].

DERIV.: *Mingitori*. *Micturició*.

Miceli, *V. mico*. *Micer*, *V. senyor* *Micet*, *micetèmia*, *micetografia*, *micetologia*, *micetosi*, *V. mico-*

MICO, 'simi', del cast. *mico*, probablement d'origen caribe. □ 1.ª doc.: 1805, Belv. Definit «cercopithecus»; «mona mascle ab cua, ab la qual se penja en los arbres», Lab. 1840. Per a l'etimologia americana, vegeu DCEC.

Micó adj., *V. mica*

MICO-, primer element de compostos savis, pres del gr. *μύκη* 'bolet'. *Miceli* [1868, *SLitCosta*], format amb la terminació d'*epiteli*. *Micologia*. *Micoderma*. *Micoriza* (format amb *ρίζα* 'arrel'). *Micet*, del gr. *μύκης*, -ητος, 'bolet'. *Micologia* [add. de Fontserè al *DOrt.* c. 1925]. *Micetologia*. *Micetografia*. *Micogènia*. *Micosi* [1888, Lab.]; *micòtic*.

MICRO-, pres del gr. *μικρός* 'petit'. *Microbi* [Lab. 1888], format amb *βίος* 'vida'; *microbià*; cpt. *microbicida*. *Microcèfal* [1868, *SLitCosta*]; *microcefalia*, *microcefalisme*. *Microcosmos* [diccionari Belv. 1805], amb *κόσμος* 'món'. *Micròfon* [1868, *SLitCosta*]; *microfonia*. *Microftalmia*. *Micrògraf*, *micrografia*, *microgràfic*. *Micròlit*. *Micròmetre* [Lab. 1868]; *micrometria* [1868, *SLitCosta*]; *micromètric*. *Microorganisme*. *Micropia*. *Micròpil* [1868], amb el gr. *πύλη* 'portal'. *Microscopi* «aparell que serveix per a veure engrandits els objectes petits» [Fontserè, *CiFiNat.*, p. 41, i lèxic] amb *σκοπέω* 'jo miro'; *microscòpic* «molt petit; que no es veu si no és amb un microscopi», Fontserè, *l. c.* *Micròstom* amb *στόμη* 'boca'. *Micròtom* amb *τέμνω* 'jo tallo'. *Microzou* amb *ζῷον* 'animal'. *Microdina* [Fontserè, add. al seu *DOrt.*, c. 1925] suposo format amb *dina*, unitat de força. *Micra* (add. de Fontserè). Cf. *micó* a MICA.

Micturició, *V. micció* *Mida*, *midar*, *V. mesura*

MIDÓ, abans *amidó*, pres d'una variant del b. ll. *amidum* (ll. *amylum*) id. i aquest, del gr. *ἄμυλον* 'no mòlt', 'midó' (derivat de *μύλη* 'mola'). □ 1.ª doc.: 1249, *midó*, 1690, i potser ja S. xv.

«--- carga de fustanis, 2 s., 2 drs.; carga de barragans id.; carga d'*amidó*, id.; carga de blanquet, id.; carga de tapitz id., carga de verdet ---» en la Lleuda de Cotlliure, de 1249 (article omès en la de Tortosa), RLR iv, 248; vegeu-ne testimonis posteriors i variants en els *DAG.* i *AlcM*; la variant amb *a-*, *amidó*, continuà predominant fins a data bastant moderna i és encara la que registra OPou («ESCUDELLES ESPESES: --- sèmola --- fideus --- *amidó*: amylyon, -yli; la lliquor

que trau lo gra remullat la qual se cou ---», *ThPu.*, 192). *Midó* apareix ja el 1690 en un text valencià, i «--- dos pans de *midó* mès en remuyll» en el *Flos Medic.* (*AlcM*), si bé això podria ser grafia imperfecta per *demidó* = *d'amidó*. La forma *amidó* resta encara en alguns parlars valencians i balears, però modernament *midó* predomina en totes les regions de la llengua. També en castellà la forma antiga fou *amidón* (així ja en un inv. aragonès de 1488, *BHisp.* LVII, 448), després alterat en *almidón*. Dels detalls de l'etimologia ja n'he tractat suficientment a l'article AMEC (1, 277b39-48) i en el DCEC AMAGO, mots català i castellà que provenen segurament de la mateixa base *AMIDUM que en sentit propi ha donat *midó*.¹ És, doncs, inútil repetir-ho ací.

DERIV.: *Midoner* [Lab. 1840]. *Emmidonar* [Belv.] o *amidonar* [*DTó*. 1647]: «tots los calaixos de la calaixera plens de gom a gom de roba blanca, ab brodat, *enmidonada* y endressadeta», NOLLER (*Notes de c.*, 58); *almidonar*; *emmidonament* o *amidonament* [Lacav.]; *emmidonada*, *emmidonatge*, *desemmidonar*.

Cultismes provinents de la forma bàsica, grega (supra): *amil*; *amiliaci*; *amilé*; *amiliènic*; *amiliac*; *amilina*; *amiloide*. Cpt. amb la forma prefixada *amilo-*: *amiloform*, *amilomina*, *amilopsina*.

¹ Allí s'hauria hagut de indicar que la -c i, en la forma castellana, tot el nexa -eg-, foren deguts en gran part a influència de l'adjectiu *amarg*, cast. *amargo*, per una contaminació ocasionada pel fet que l'amargor és característica del gust de l'*amec*, que amarga la mel etc.

Midriasi, pres del ll. tardà *mydriasis*, i aquest, del gr. *μυδρίασις* id.

Miectomia, *V. muscle*.

MIELITIS, derivat savi del gr. *μυελός* 'medulla, moll de l'os'. □ 1.ª doc.: 1868, *SLitCosta*.

DERIV.: *Mielític*. Del primitiu grec: *mièlic*. *Mielina*. I l'arrel prefixada *miel(o)*. (*DFa.*). *Poliomielitis* (que manca encara en el *DFa.1,2*), 'paràlisi infantil', cpt. amb *πολιός* 'gris'.

Mieta 'el qui és poca cosa' (diccionari Fabra), «doneta, marica» (*DAG.*): si aquesta definició no fos pseudo-etimològica podria ser hipocorístic per *Marieta*, però és versemblant que sigui més justa la de Fabra, i llavors més aviat cal pensar en una aplicació figurada de l'oc. dial. (Marsella, Llemosí etc.); *mieto* «petite miette» (*TdF*) o sigui 'miqueta, engruneta'.

Mifsut, cognom val., notable com a provinent de l'ar. *māfsūd* 'descolorit', 'arruïnat', 'deformat', 'corromput, espatllat' (*Dozy, Suppl.* II, 265b, 266b): aprofito aquest lloc i l'ocasió que en dóna la localització del cognom fornida per *AlcM* (Horta, Ribera i Vallidigna) per assenyalar aquest interessant cas de nom morisc (sens dubte un antic malnom de moros valencians), que junt amb una trentena d'etimologies evidents que tinc col·leccionades, de casos semblants, con-